

Els ocells

Conxa Monràs

Jo t'admiro ocell cantaire
jo com tu voldria ser
per fruit del sol i l'aire
matinal i capvespre.

Tranquil refiles sense mai pensar
en què una mà enemiga et pugui robar
fent de t'estimada llibertat
un submís esclau a sa voluntat
si en vida poden collir-te
sens tardà presoner et fan,
en la gàbia per sentir-te
acut el vell petit i gran.

Llavors ton cantar és tristori
enyores els pins i l'aire
no pots cantar alegroi
entre els ferros de la gàbia
canta ocelllet, canta ben fort
avui que lliure et pots esplaïar
saltant d'una branca a l'altre
buscant un bec per besar
i si la trobes, amb alegria
sabràs el que és estimar.

MONRÀS I SERRA, Conxa: *Quadern poètic*. (Obra inèdita)